

עמירה / חגית ינאי

דברים בהלוויה

תחנות בזמן

נכנסת אל תודעתי בפעם הראשונה כשהייתי תלמידתך לתולדות האומנות בכיתה י"א. מעולם עד אז לא נתקלתי במורה עם להט, תשוקה, אהבה וידע כשלך. זוכרת זאת כאילו היה זה אתמול. אחר כך הפכנו למשפחה.

בשנים האחרונות היה לנו מפגש מחודש בבית הדר. את בשכנות לאבא שלי - חדר ליד חדר, מדי פעם קוראת לי ומעדכנת בכל מה שחשוב. דואגת, אכפתית, חברה מהלב. בערך 10 ימים לפני שנפטר קראת לי לחדרך. התיישבתי בכיסא לידך ובקול חלש אמרת לי שהגיע הזמן לשחרר אותו, שהוא סובל. הזלנו דמעות שקטות, ידעתי שאת צודקת. לפני שבועיים באתי לבקר אותך בבית הדר. שכבת במיטה ורק פנייך עוד הביעו את תחושותייך. הפעם היה תורי לדבר איתך על השחרור הקרוב, להתחבר לנשמתך ולנסות לרכך את פחדייך, דמעות זלגו על לחיך.

בטרם תלכי רחוק לדרכך, אני מקדישה לך את שירו הנפלא של יהודה עמיחי "משוחררת", מתוך ספרו "מאדם אתה ואל אדם תשוב"

משוחררת / יהודה עמיחי

משוחררת היא, משוחררת.

משוחררת מן הגוף

ומשוחררת מן הנפש ומן הַדָּם שהוא הנפש,

משוחררת מרצונות

ומשוחררת מפחד פתאום ומפחד עלי,

משוחררת מְכַבּוּד ומשוחררת מן הבושה

משוחררת מתקווה ומְאַשׁ ומְאַשׁ ומְמַיִם,

משוחררת מצבע עיניה ומצבע שערותיה,

משוחררת מְרֵהִיטִים ומשוחררת מְכַף סכין ומזלג,

משוחררת מירושלים של מעלה ומירושלים של מטה,

משוחררת מן הזהות ומתעודת הזהות,

משוחררת מן החותמות העגולות

ומן החותמות המרובעות,

משוחררת מתצלומים ומשוחררת מְמַהדְקִים,

משוחררת היא, משוחררת.

נְכַל האותיות נְכַל המספרים

אשר סידרו את חייה משוחררים גם הם

לְצֵרוּפִים חדשים ולְגוּרלוֹת חדשים ולְמִשְׁחָקִים חדשים

של כל הדורות שיבואו אחריה.

